

Hippocrates & Aristoteles inopia observationum ferme nihil prater initia artis tradidere: nam eo modo profecisse omnes artes verisimile est, nec credendum est Hippocrate illum diuinum quantus quantus fuerit (sit Deus licet in utroque parente) omnia qua tradidit inuenisse. Verum cum decimus nonus esset ab Æsculapio, vigesimus vero ab Apolline, qui inuentor fuit artis Medicæ verbaque illa.

Inuentum Medicina meum est, opifexque per orbem.
Dicor, & herbarum subiecta potentia nobis:

De Apolline non de Æsculapio dicta sunt, credendum est Hippocratem omnium suorum maiorum scripta perlegisse, atque in vnum eorum observationes non sine præclara methodo congeßisse. Sed Galeni muneris erat hanc artem augere, cum suis temporibus multa in lucem à Marino prodissent & rectè scripta, tum verò etiam aliis, seculum autem sub mitissimis Imperatoribus floreret, & ipse diues gratiaque Caesaris potens maluit potius (pro hominum studia) inanibus contentionibus ab aliis bene inuenta carpere, ac pessundare veterum benescripta, quàm quòd facile illi licuit ea castigare, augere, in ordinem redigere, exornare, atque in lucem edere. Quod vitium sequuti sunt non pauci, qui se Galenicos nominarunt, Mundinum de bono opere criminantes: non sic Hippocrates cuius verba sunt: Immeritò vlli reprehenduntur eorum quæ inuenire non potuerunt. Imò laudandi potius omnes quod inuestigare conati sunt. Itaque redarguere ea quæ non rectè dicta sunt, minimè institui: verum his quæ sufficienter cognita sunt, testimonium præbee animus est. Quæcunque quidem igitur rectè à prioribus dicta sunt, vt non sit possibile me aliter conscribere, rectè conscribam. Quæcunque verò non rectè dixerunt, siquidem redarguam hæc quod non sic se habent, nihil perfecero: verum exponendo, qua de causa singula ipsorum rectè mihi habere videntur, declarare volo.

Ergo Mundino plurimum debemus, errauit? an illi qui eum reprehendunt putant, se non errasse? defecit? an illi qui eum culpant, perfectè artem tradidisse sibi persuadent? quandoquidem neque Vessalius ipse, qui artem hanc diligentissimè excoluit, multis in partibus auxit, miris modis atque inuentionibus tradidit: neque ipse ab errore immunis esse potuerit, nec ab imperfectione, quid plura? nonne in libris de subtilitate declarauimus, nostram hanc omnem scientiam quantumcumque absolutam persimilem esse spectatori, qui pulchrum aliquod adificium exterius solum inspicit, eorum omnium quæ intus continentur, omnino inscius atque ignarus. Itaque opera præcium fuerit Mundinum potius (postquam neminem alium habere contigit, qui sub compendio artem hanc tradiderit), emendare, expolire, supplere, tergere. Est autem hac disciplina pars medica artis, atque etiam ipsius naturalis philosophia, siquidem vt rectè Galenus ait in libro de Sectis Cap. 1. ad medicinam spectare dicuntur, quacunque præcepta, quæ ad illius finem assequendum conducunt. Itaque si hominem dissecuerimus corporum sanandorum causa, anatomia medica artis pars est: si vt naturæ diligentiam contemplemur, & Sætrape sapiëntiam & Dei Maiestatem, nostrumque omnium curam, naturalis philosophia est & diuina ac Theologia prorsus; sin ludibrij causa, amentia, sin odij, crudelitas: ergo dissectionis opus, quod trium maximarum disciplinarum partem non vulgarem occupet, minimè inter modiocria reponendum est, sed iam ad ipsum ordinem redeo.

Dictum est eam ex rei natura aliter constituendum, aliter doctrina ipsius causa. Quod enim plerumque accidit & nunc hac in parte contingit, siquidem vt qua vltima fuerant pro primis, & qua prima pro vltimis sumere debeamus. Eiusmodi ergo initium, erit vt ab iis qua ante tractationem præponi solent, inchoare debeamus. Atque illa dixi esse quatuor, nomen scilicet libri quod Anatomia esse diximus, I. resectionem ab αἰὰ quod est re & τομή quod est sectio, τέμνειν enim secare est. Omitto subtilem nimis disputationem hac in parte Matthæi Curtij, vt etiam reliqua: nihil enim charius tempore. Constat enim tum ex vi nominis, tum ex ipsa tractatione Anatomiam esse resectionem humani corporis in hac parte, quia ad omnia animalia extenditur, velut Petrus Bellonius diligentissimè de Piscibus egit, quam